

Sľuby v Spoločnosti

2. konferencia k príprave na Renováciu
Materinec, 25. marca 2001
Otec Fernando QUINTANO
Generálny direktor

Úvod

Dcéry kresťanskej lásky potvrdzujú svoje úplné obetovanie sa Bohu (zasvätenie) ročnou obnovou svojich sľubov. Témou predchádzajúcej prednášky bolo zasvätenie, preto je logické, že teraz si povieme niečo o sľuboch. Možnože niektorým sestrám bude sa zdať téma opakovaním a dostatočne známou. Ale v súčasnosti niektoré okolnosti – ako formácia v medzikongregačných strediskách, spolupráca s inými rehoľníkmi, sklon k rovnostárstvu čo do podstaty, zabúdajúc, že vernosť charizme spočíva v uvádzaní do života toho, čo je nám osobitné, atď. – vzbudzujú potrebu prebrať ich znova. Všetko toto je dobré, ale dostávame sa do nebezpečia zrovnania identity, ktorú je potrebné vyzdvihnúť.

Túto tému prednesiem a rozvinem podobným spôsobom ako predchádzajúcu. Najskôr sa zamyslíme nad významom prijatia sľubmi evanjeliových rád čistoty, chudoby a poslušnosti, potom sa zameriame na osobitosť sľubov, ktoré preberajú na seba a praktizujú dcéry kresťanskej lásky.

Každá historická doba je poznačená determinovanými hodnotami a protihodnotami ako ukazovateľmi mnohých výziev, ktoré vládnuca kultúra "vysiela" do života podľa evanjeliových rád. Ktoré sú to dnes? A ako odpoveď na tieto výzvy, aké prorocké svedectvo majú niest' tí, ktorí prevzali do svojho životného programu

praktizovanie evanjeliových rád? Toto bude tretí bod tejto prednášky. Na záver, tak ako som to urobil v predchádzajúcej prednáške, vo štvrtom bode vyzdvihnem niekoľko konkrétnejších aspektov, vzťahujúcich sa na sľuby, na ktoré treba klásť dôraz dnes v Spoločnosti, aspoň pre niektoré sestry.

1. Sľuby a evanjeliové rady

V teológii a kresťanskej duchovnosti sa vo všeobecnosti pod slovom "sľub" rozumie striktnější spôsob, ktorým sa niekto zaväzuje pred Bohom splniť, čo mu sľubuje týmto úkonom. Je to akoby zmluva medzi Bohom a osobou, ktorá sľubuje, zmluva, ktorej treba byť verným kvôli danému slovu.

Sľub je úkon čnosti nábožnosti. Touto čnosťou ľudská bytosť cíti nutnosť preukazovať Bohu takú úctu, aká mu patrí ako Pánovi a Vládcovi všetkého stvorenia. Svätý Vincent povedal, že Ježiš Kristus mal dve veľké čnosti, a to: *nábožnosť voči svojmu Otcovi a lásku k ľudom*.¹ Vďaka tejto čnosti Kristus vzdáva svojmu Otcovi slávu, česť a chválu v túžbe splniť jeho vôľu a páčiť sa mu.

V oblasti a jazyku zasväteného života sľuby sú záväzkom, ktorým osoba preberá na seba tri evanjeliové rady čistoty, chudoby a poslušnosti. Môže ísť aj o iné spôsoby, ako ich uplatňovať, napríklad príslubom. Niektoré kongregácie pridávajú štvrtý zvláštny sľub; pre dcéry kresťanskej lásky je to sľub služby chudobným.

Sľubným záväzkom žiť evanjeliové rady sa vyjadruje túžba obetovať Bohu celú svoju osobu nasledovaním Krista v troch dimenziách jeho konkrétnej historickej existencie, zároveň aj túžba prekonať prekážky, ktoré sa môže vyskytnúť na tejto ceste, ako neusporiadanom užívaní moci, sexu a peňazí.

Sám Ježiš Kristus pretrpel tieto tri skúšky ako prekážky jeho poslania, ako to môžeme vidieť v pokúšaní na púšti.² Svätý Ján

¹ Svätý Vincent, Coste VI., str. 393, List 2334: jednému kňazovi MS.

² Por. Lk 4, 1-13.

menuje ako protiklad tejto Otcovej láske *"žiadostivosť tela, žiadostivosť očí, honosenie sa bohatstvom"*.³ Svätý Vincent sa pýtal: *"Čo hovorí dcéra kresťanskej lásky pri skladaní chudoby, čistoty a poslušnosti? Hovorí, že sa zrieka sveta, že pohŕda všetkými jeho krásnymi sľubmi a že sa bez výhrady zasväcuje službe božej. Hľa, takto robí pri skladaní sľubov a musí to tak byť, ak ich chce verne zachovať."*⁴

Sľuby sú vyjadrením záväzku a duchovného nadšenia. Nimi prijímame nielen konkrétny predmet, náplň, ale aj príslušnú čnosť a evanjelióvu radu. Ak by sľub umenšoval požiadavku čnosti, bol by to nezmysel. Napríklad: sľubom chudoby dcéry kresťanskej lásky *"sa zaväzujú k úplnej závislosti v spôsobe a možnostiach užívania majetku Spoločnosti, ako aj osobného majetku"*.⁵ Tento spôsob skonkretizovania predmetu sľubu ich neoslobodzuje od nárokov, ktoré vyžaduje nasledovanie chudobného Krista a ich postavenia služobníckych chudobných. Preto rozdiel, ktorý je medzi požiadavkami čnosti a sľubu, je niekedy nebezpečný a dôvody, ktoré ich sprevádzajú, nie sú veľmi presvedčivé. Ak by sa dcéry kresťanskej lásky uspokojili len s tým, čo vyjadruje doslovne sľub v spôsobe chápania a žitia chudoby, ochudobnili by a umenšili evanjelióvé požiadavky, ktoré boli žiadané svätým Vincentom: *"Milé dcéry, pri svojom vstupe do Spoločnosti zvolili ste si ho za Ženicha, dali ste mu slovo, že ho budete nasledovať; keď on teda žil chudobne, máte tak robiť aj vy."*⁶ *"Všetky, čo ste vstúpili do Spoločnosti, aj tie, čo nemajú ešte sľuby, sú povinné zachovávať chudobu; pre tie, čo ich majú, je to samozrejmé."*⁷ V iných konferenciách sv. Vincent navrhuje sestрам príklad kapucínov a karmelitánov, ktorí sa odlišujú prísnosťou v zachovávaní chudoby.⁸ Preto

---

³ 1 Jn 2, 16.

⁴ Svätý Vincent, Coste X, str. 215: Konferencia z 20. augusta 1656.

⁵ K 2.7.

⁶ Svätý Vincent, Coste X, str. 209: Konferencia z 20. augusta 1656.

⁷ Svätý Vincent, Coste X, str. 210: Konferencia z 20. augusta 1656.

⁸ Por. Svätý Vincent, Coste X, str. 287-304: Konferencia z 5. augusta 1657.

keď Konštitúcie hovoria o sľuboch dcér kresťanskej lásky, tak okrem upresnenia predmetu sľubu, preberajú na seba teológiu a spiritualitu čností a príslušných evanjeliových rád.

Nemôže byť tomu ináč, pretože dcéry kresťanskej lásky zložením a obnovou sľubov potvrdzujú svoje zasvätenie sa Bohu, ktoré spočíva v evanjeliomom a radikálnom nasledovaní Krista totálnym obetovaním sa Bohu pre službu chudobným. Sestry prijímajú evanjeliové rady a všetky požiadavky spojené so sľubmi ako opätovné potvrdenie tohto zasvätenia a k lepšiemu splneniu tohto cieľa.

2. Sľuby v Spoločnosti

Sľuby boli v Spoločnosti zavedené 9 rokov po jej založení. Avšak i predtým boli sestry pravými dcérami kresťanskej lásky. Keď vstúpili do Spoločnosti, zaviazali sa žiť chudobu, čistotu a poslušnosť.

Predtým, ako sa zaviedol zvyk sľubov, svätý Vincent mnohokrát hovoril sestrám o potrebe praktizovať čnosti čistoty, chudoby a poslušnosti. V tej dobe podstatný prvok Spoločnosti netvorili sľuby, ale praktizovanie evanjeliových rád. Keď svätý Vincent hovoril o chudobe, povedal sestrám: *"Niektoré z vás už zložili sľub chudoby a ostatné sú tiež odhodlané zložiť tento sľub. Keď ste vstúpili do Spoločnosti, boli ste pevne rozhodnuté osvojiť, obľúbiť si svätú chudobu, veď inak by vás ani neboli prijali."*⁹

V konferencii z 5. júla 1640 svätý Vincent hovorí sestrám: *"Dcéry kresťanskej lásky, ktoré hoci teraz aj neskladajú sľuby, predsa sú v tomto stave dokonalosti, ak sú pravými dcérami kresťanskej lásky."*¹⁰ O dva týždne, počas ďalšej konferencie, im rozpovedal, ako bol dojatý z formuly, ktorou talianski nemocniční rehoľníci skladali sľuby chudoby, čistoty, poslušnosti a služby svojim pánom, chudobným. Nato sestry vyjadrili túžbu, aby aj oni mohli robiť také sľuby. Svätý Vincent pripúšťa túto možnosť, ale

⁹ Svätý Vincent, Coste X, str. 291: Konferencia z 5. augusta 1657.

¹⁰ Svätý Vincent, Coste IX, str. 14: Konferencia z 5. júla 1640.

upresňuje, že ak ich jedného dňa budú skladať, nebude to preto, aby sa stali rehoľníkmi.¹¹

Svätá Lujza a štyri iné sestry zložili 25. marca 1642 po prvýkrát *"večné sľuby"*. Postupne ďalšie sestry skladali sľuby, ale všetko prebiehalo vo veľkej slobode: jedny skladali sľuby, iné nie; pre jedny boli dočasné, pre iné večné, ale tieto rozdiely nevytvárali žiadne prekážky alebo nerovnosti v komunitnom živote. V roku 1648 začali byť sľuby ročné, či už po prvýkrát alebo po ich obnove; sestry si k tomu žiadali schválenie svätého Vincenta.

S časom sa medzi sestrami ustálil zvyk skladať sľuby a zložiť ich medzi piatym a siedmym rokom povolania. Od roku 1801 sa táto podmienka stáva nutnou k členstvu v Spoločnosti.

Veľkou starosťou a úsilím zakladateľov bolo vštepiť sestram, že hoci skladali sľuby, nevstupujú do stavu rehoľníčok, ale zostávajú v sekulárnom spoločenstve. Chceli tak zachovať mobilitu v službe chudobným tam, kde sa títo nachádzali. Obava a nebezpečie spočívali vo fakte, že skladaním sľubov mohli byť považované za rehoľníčky, čo by malo nevyhnutný dopad, že by ich mohli uzavrieť do kláštora. *"Na otázku (biskupa), kto ste vlastne, či ste rehoľnice, odpovedzte, že nie ste... veď by ste museli žiť za kláštornými stenami a vtedy by sa mohlo povedať: 'Zbohom, služba chudobným!' Povedzte mu, že ste chudobné dcéry kresťanskej lásky, slúžite Bohu v osobe chudobných,... Na otázku, či skladáte rehoľné sľuby, odpovedzte: 'Ach nie, najdôstojnejší pán biskup, ale slúžime Bohu v chudobe, čistote a poslušnosti; niektoré sa takto venujú službe Božej navždy, iné zasa len na jeden rok'."*¹²

"Nie rehoľné" sľuby

Spoločnosť je v Cirkvi apoštolskou spoločnosťou. Tieto spoločnosti nemajú rehoľné sľuby; prijímajú evanjeliové rady urči-

¹¹ Por. *Svätý Vincent*, Coste IX, str. 25-26: Konferencia z 19. júla 1640.

¹² *Svätý Vincent*, Coste IX, str. 533-534: Konferencia z 22. októbra 1650.

tým zväzkom, presne určeným ich stanovami.¹³ Konštitúcie dcér kresťanskej lásky hovoria, že sú "nie rehoľné", ročné, vždy obnovovateľné".¹⁴ Keď Cirkev schválila súčasné Konštitúcie, zaručila Spoločnosti, že svojím spôsobom chápania a vyjadrenia sľubov zostáva verná Zakladateľom.

Výraz "nie rehoľné sľuby" znamená v prvom rade, že sľuby dcér kresťanskej lásky sú odlišné od sľubov rehoľníčok. Základný rozdiel je v tom – ako som to povedal v predchádzajúcej prednáške – že v rehoľnom živote sa prijímajú evanjeliové rady verejnými sľubmi a týmto úkonom sa stáva osoba rehoľnou, zatiaľ čo dcéru kresťanskej lásky tvorí obetovanie jej života Bohu pre službu chudobným. Preto sa stávate dcérami kresťanskej lásky vstupom do seminára. Sľuby (nie verejné, nie slávnostné, ani nie súkromné, ale také, aké sú vlastné Spoločnosti) neskoršie potvrdia toto úplné obetovanie sa Bohu pre lepšiu službu chudobným. V zasvätení rehoľníčok centrum tvorí profesia sľubov; u dcér kresťanskej lásky je to služba Kristovi.

Často sa hovorí, že definícia sľubov "nie rehoľných", ktoré skladáte v Spoločnosti, je negatívna a nevyjadruje dobre to, čím sú. Podľa mňa sú veľmi jasne vysvetlené v príslušných číslach Konštitúcií a v *Poučení o sľuboch*.¹⁵ Ak sa v tejto dobe pokúšame sľuby prehodnotiť, tak nie preto, aby sa stali "rehoľnými", ale aby sme ich pochopili a žili podľa Konštitúcií.

Výraz duchovnej požiadavky

V mojej predchádzajúcej prednáške som povedal, že zasvätenie dcér kresťanskej lásky nie je menej radikálnejšie ako zasvätenie rehoľníčok. Stále tvrdím, že sľuby v Spoločnosti sú tiež znakom veľkej požiadavky, aj keď sú "nie rehoľné". Vypočujme si k tomu svätého Vincenta: "*A bude dobre, keď tie, ktoré sa úplne odovzdali*

---

¹³ Por. Kánon 731.

¹⁴ K 2.5.

¹⁵ por. K 2.4 až 2.8; 2.1; 2.9 a *Poučenie o sľuboch*, 1989.

službe Božej vďaka jeho milosti a prisľúbili mu slúžiť v Spoločnosti, obnovia svoje sľuby."¹⁶

*"Pri vstupe do Spoločnosti vyvolili ste si Pána Ježiša za svojho Ženícha a on vás prijal za svoje nevesty; alebo lepšie povedané, po uplynutí približne štyroch rokov **jemu ste sa úplne venovali svojimi sľubmi**".*¹⁷

"Milé sestry, meno každej z vás bolo zapísané do knihy lásky, keď ste sa obetovali Pánu Bohu k službe chudobným, zvlášť v deň svätých sľubov ste dostali toto meno od samého Pána Boha."¹⁸

Ich dôležitosť nie je umenšená tým, že sú ročné a obnovovateľné. Časové obmedzenie nie je znakom dočasnosti, naopak je to duchovný dynamizmus, podnet k postupnému prehlbovaniu povolania. Povolanie je slobodnou voľbou na celý život. Ročná obnova je neprerušným ÁNO povolaniu. Voči možnému relativizmu ročných sľubov svätý Vincent povedal: *"Bolo by lepšie, keby ste ich neskladali vôbec, ako by ste sa potom ľubovoľne vymkli spod nich.*"¹⁹

Sľuby majú byť chápané a praktizované vo svetle "zvláštneho sľubu"

Iný podstatný aspekt sľubov dcér kresťanskej lásky je, že cieľ Spoločnosti tvorí predmet štvrtého sľubu, tzv. "zvláštneho".²⁰ Je v nej najvýraznejší, priamo spätý s jej identitou a cieľom v Cirkvi. Tri ostatné treba chápať a žiť vo vzťahu k štvrtému. Sľubná formula dáva jasne tomu nahliadnuť: *"Ako odpoveď na volanie Krista, ktorý ma pozýva nasledovať ho a byť svedkom jeho lásky k chudobným, ja... obnovujem svoje krstné sľuby a sľubujem Bohu na jeden rok čistotu, chudobu a poslušnosť... a zasväcujem sa telesnej a duchovnej službe chudobným..."*²¹

¹⁶ Por. K 2.4 až 2.8; 2.1; 2.9 a *Poučenie o sľuboch*, 1989.

¹⁷ *Svätý Vincent*, Coste X, str. 169: Konferencia zo 6. júna 1656.

¹⁸ *Svätý Vincent*, Coste X, str. 472: Konferencia zo 14. marca 1658.

¹⁹ *Svätý Vincent*, Coste IX, str. 25: Konferencia z 19. júla 1640.

²⁰ Por. K 2.9.

²¹ K 2.5.

Pretože "služba Kristovi v chudobných je úkonom lásky – lásky súcitnej a činnej – ktorou sa riadia v živote".²² "Praktizovaním evanjeliových rád..., ktorým služba dodáva špecifický charakter".²³ "Praktizovanie evanjeliových rád je vždy viazané so službou Kristovi v chudobných".²⁴ Spoločnosť je jednou zo spoločností apoštolského života, ktoré sa odlišujú predovšetkým apoštolským určením; pre dcéry kresťanskej lásky je to telesná a duchovná služba chudobným.

3. Prorocký význam evanjeliových rád

Koncilová konštitúcia *Lumen Gentium* uvádza, že všetci veriaci, krstom začlenení do Božieho ľudu, majú účasť na prorockom poslaní Krista.²⁵ Ak je zasvätený život prehlbením a rozvinutím krstného zasvätenia, je normálne, že byť kresťanom týmto spôsobom je definované ako "osobitná forma účasti na prorockej úlohe Krista".²⁶

Charakteristikou proroka je jeho skúsenosť s Bohom, ktorý miluje svoj ľud, zvlášť chudobných a utláčaných. Prorok sa cíti povolaným a poslaným hlásať svätosť Boha a byť obhajcom chudobných. Ako Boží posol vidí a súdi udalosti podľa Božích kritérií a Evanjelia, je pripravený obetovať svoj život za Božie kráľovstvo, pravdu a spravodlivosť.

Prorok najskôr **ohlasuje** Boží zámer, a následne, **zjavuje** situácie, ktoré prekážajú v plnení tejto spásonosnej vôle. Koná to svojím životom a slovom. Je svedkom a prorokom zároveň, pretože si nevolí, či bude prorokom alebo bude konať ako prorok. Prorokom je svojím životom.

Exhortácia *Vita Consecrata* označuje zasväteným osobám po-

---

²² K 2.9.

²³ K 2.4.

²⁴ K 3.6.

²⁵ por. *Lumen Gentium*, 12 a 31.

²⁶ VC 84a.

slanie dať odpoveď na veľké výzvy, ktoré adresuje súčasná kultúra celej Cirkvi: *"sú to odveké výzvy, ktorým však súčasná spoločnosť, aspoň v niektorých častiach sveta, dáva nové, možno radikálnejšie formy."*²⁷

Hlavná výzva adresovaná zasvätenému životu dnes prichádza od kultúry, z ktorej sa vytráca Božia stopa. Nastupuje agnosticismus, praktický ateizmus, ľahostajnosť alebo odpor k duchovným hodnotám. Prorockým svedectvom zasväteného života voči tejto realite bude hlásať prvenstvo Boha vlastným životom. Voči strate alebo nostalgii z Boha, zasvätené osoby sú povolané byť neúnavnými hľadačmi a "svedkami živého Boha".

Tri sily, ktoré riadia veľkú časť túžob súčasnej kultúry, sú túžba po moci, po pôžitku a po majetku; sú to túžby vyjadrené niektorými súčasníkmi a postoje voči slobode, sexu a peniazom. Proroctvo evanjeliových rád, ktoré prijímajú zasvätené osoby, spočíva v chápaní a živote týchto troch realít evanjeliovým spôsobom.

Zasvätené osoby sú povolané vydávať svedectvo o čistom celibáte práve v kultúre, pre ktorú je pohlavný inštinkt modlou, usilujúci sa ukojiť ho mimo morálnej normy, znižujúci osoby na púhy konzumný predmet. Keď zasvätené osoby prijímajú evanjelióvu radu nasledovaním Krista slobodného a čistého, **ohlasujú** nezištnú a všestrannú lásku a zároveň **odmietajú** prekrútené chápanie a užívanie pohlavnosti zneužívaním a využívaním osôb na egoistický pôžitok.

Voči výzve materializmu, žiadostivému po vlastní, po majetku, ktorý zbožňuje peniaze a konzumizmus, nezaujímajúci sa o vylúčených zo spoločnosti a riadici nespravodlivé rozdelenie hmotných dohier, zasvätené osoby evanjelióvou radou chudoby **ohlasujú** prednostnú voľbu Boha pre chudobných, solidaritu, deľbu, blízkosť k nim skromným a jednoduchým životom. Zároveň **odmie-**

---

²⁷ VC 87.

tajú prehnaný konzumizmus, hromadenie majetku, jeho nespravodlivé rozdelenie a príčiny, ktoré spôsobujú vytlačanie ľudí na okraj spoločnosti.

Voči výzve individualizmu, ktorý oslavuje absolútnu slobodu osoby bez akéhokoľvek spojenia s morálkou a právami ostatných, evanjeliová rada poslušnosti **ohlasuje** prvenstvo Boha, prekonanie individualizmu, aby tak spoločne s inými spoznávali znamenia čias, zosúladenie slobody a autority, disponibilitu pre misiu. **Odmietá** moc, ktorá degraduje k otroctvu slabých, k egoizmu a sebestačnosti, autorite ako nadvláde.

Jedným z aspektov inkulturácie je pokus premeniť, alebo obohatiť kultúry evanjeliovými hodnotami. Zasvätené osoby praktizovaním evanjeliových rád sú povolané byť tvorcami a rozširovačmi kultúry solidarity, slobody a lásky. Dozaista to bude pre ľudstvo kultúra posudzujúca vládnuce protihodnoty a určitá "duchovná terapia". Exhortácia *Vita Consecrata* uvádza, že "v živote Cirkvi a samej spoločnosti sú potrební ľudia, schopní úplne sa zasvätiť Bohu a blížnym pre Božiu lásku."²⁸ Pýta sa: "Čo by sa stalo so svetom, keby v ňom nebolo rehoľníkov?" Odpovedá, že "bez tohto konkrétneho znaku by v sekularizovanom svete ochladla láska, ktorá oživuje Cirkev, spásonosný paradox evanjelia by stratil svoju ostrosť, soľ viery by zvetrala."²⁹

Slová, ktoré sme vyslovili o prorockej úlohe evanjeliových rád, sú použiteľné na všetky formy zasväteného života a teda aj pre dcéry kresťanskej lásky. Dve posledné zhromaždenia to jasne uznali: "*Patríme Kristovi, aj keď sme vo svete. Radikálnosťou nášho úplného obetovania sa Bohu, potvrdeného sľubmi, chceme byť v tomto svete prorockým hlasom živého Boha. Chceme žiť evanjeliové rady: čistotu – zdroj slobody a plodnosti; chudobu srdca – ako pokorné, jednoduché a milujúce služobnice; zodpovednú poslušnosť*"

---

²⁸ VC 105a.

²⁹ VC 105a.

– pri ktorej duch viery určuje náš vzťah: autorita – poslušnosť.³⁰

Osobitným zasvätením v Spoločnosti a štvrtým sľubom dcéry kresťanskej lásky by sa mali cítiť povzbudené byť svedkami a prorokmi osobitným spôsobom. Sľubujú slúžiť, obetovať svoj život láskou v telesnej a duchovnej službe chudobným; Zakladateľ ich nazýval "apoštolkami lásky".³¹ Dcéry kresťanskej lásky sú svojou identitou povolané urobiť skutočnejšou a vierohodnejšou prednostnú voľbu Cirkvi pre chudobných. Poslanie proroka vychádza a sa živí zo silnej skúsenosti z Boha chudobných; proroctvo dcér kresťanskej lásky má len jeden prameň a jedinou oporu, a to veľkú lásku ku Kristovi, evanjelizátorovi a služobníkovi chudobných a z presvedčenia, že v Cirkvi existujú preto, aby pokračovali v tomto jeho poslaní. Tento ich stav služobníckych chudobných, "pánov a učiteľov", odráža sa v telesnej a duchovnej službe, oživovanej duchom pokory, jednoduchosti a lásky.

4. Niekoľko dôležitých bodov pre dcéry kresťanskej lásky v súčasnosti v súvislosti so sľubmi.

Ak je ročná renovácia sľubov potvrdením ich zasvätenia, nové, slobodne vyslovené ÁNO na Božie povolanie, ktoré je obnovované každý rok, malo by byť všetkým, čo zahŕňa toto povolanie. V tomto vedomí zameriam svoju pozornosť na niektoré aspekty, ktoré podľa môjho názoru potrebujú v tomto čase v Spoločnosti mimoriadny elán. Uznávam, že môžeme vymenovať mnohé ďalšie, ale obmedzím sa len na zdôraznenie šiestich; prvé dva aspekty sa týkajú sľubov vo všeobecnosti, a ďalšie každého zo štyroch sľubov.

a) Vzhlľadom k sľubom vo všeobecnosti

Radikálnosť evanjeliových rád, prijatých sľubom, sa neznižuje tým, že sľuby sú "nie rehoľné" a obnovovateľné každý rok.

³⁰ *Pri Jakubovej studni*, str. 8.

³¹ *Svätý Vincent, Coste X*, str. 104: Konferencia z 1. augusta 1655.

Svätý Vincent pobádal sestry, aby žili svoje povolanie s čo najväčšou náročnosťou *"od chvíle, keď ste zložili sľuby"*. Povedal som predtým, že prijatie evanjeliových rád sľubmi v Cirkvi vždy znamenalo vernejšie nasledovanie Krista. Ak sľuby takými nie sú, strácajú svoj dôvod bytia. Otec Maloney napísal: *"Sľuby sú prorockým znamením a prítlačlivými slovami pod podmienkou, ak ich žijeme pravdivo až do konca. Ináč sa stávajú pohoršením, klamstvom, príbehom niekoho, kto daroval, ale opäť to vzal."*³² Bez tejto radikálnosti sa premenia na soľ, ktorá stratila chuť a na kvas, ktorý nemá silu dvíhať cesto. Preto musíme byť v stave bdelosti voči novej banalizácii a relativizácii sľubov.

b) Vzhľadom k časovému určeniu sľubov

Skutočnosť, že dcéry kresťanskej lásky skladajú sľuby na jeden rok a sú obnovovateľné, nemalo by nič zmazať z povolania, ktoré je na celý život. Obaja naši Zakladatelia naliehajú na tomto bode. Svätý Vincent hovorí: *"Príchodom do Spoločnosti ste jemu zasvätili svoj život, aby ste pre neho žili a zomreli."*³³ Svätá Lujza napísala: *"... vôbec neberieme tie, ktoré nemajú úmysel žiť a zomrieť v Spoločnosti"*.³⁴

Možnože vplyvom jednej z črt dnešnej kultúry, ktorá sa prejavuje strachom prevziať na seba trvalé záväzky a dáva prednosť krátkodobým, niektoré sestry spájajú svoje povolanie s dočasnou svojich sľubov. Úmysel Zakladateľov bol úplne opačný. Prijali, aby v Spoločnosti skladali sľuby na znak zrelosti a stálosti povolania. Vernosť povolaniu spočíva vo vytrvalosti.³⁵

Ročná renovácia neznamená niečo dočasné, ale skôr dynamické, nové nadšenie a prehĺbenie nárokov zasvätenia v Spoločnosti. Dcéram kresťanskej lásky toto musí byť dobre jasné, aj keď

³² Otec Maloney, *Ozveny Spoločnosti*, máj 1996, str. 172.

³³ Svätý Vincent, Coste IX, str. 629: Konferencia z 3. júna 1653.

³⁴ Svätá Lujza, *Duchovné spisy*, str. 511: L 486, 17. júl 1656.

³⁵ Por. Svätý Vincent, Coste IX, str. 625: Konferencia z 3. júna 1653.

niektoré kongregácie nesprávne chápu sľuby vašej Spoločnosti. Pred niekoľkými mesiacmi, počas stretnutia vyšších predstavených, niekto navrhol, že spôsob, ako pritiahnúť nové povolania by bol v prijatí ročných sľubov, tak ako to robia dcéry kresťanskej lásky. Udali dôvod, že bolo by tu určité spojenie so súčasným cítením mladých ľudí. Tento spôsob pohľadu na veci je nesprávnym poňatím zmyslu časového určenia sľubov v Spoločnosti ako aj pomýlený a nesprávny spôsob priblíženia povolania mládeži; dôkazom toho je, že ani dcéry kresťanskej lásky nemajú viac povolaní ako ostatné inštitúty.

Ak by sa ročná obnova v Spoločnosti nepovažovala za znak potvrdenia a stáleho prehĺbenia povolania, táto dočasnosť sľubov by sa stala príčinou konfliktov a kazuistiky (pozn. prekl.: časť morálnej teológie, ktorá sa usiluje riešiť rôzne prípady svedomia). Konflikty nastávajú u sestier, ktoré vo chvíli prosby o renováciu spytujú sa každým rokom, či majú zostať alebo odísť, čím strácajú duchovnú rovnováhu a stálosť; to narúša a postupne vedie k tomu, že majú malý zmysel príslušnosti k Spoločnosti. Rovnako kazuistika a konflikty existujú medzi dotýčnými sestrami a rôznymi inštanciami správy, ktoré musia hľadať možnosti predvídané Konštitúciami: žiadosť alebo uloženie odkladu renovácie: jeho trvanie, spôsob, akým sa má žiť, vedenie, ktoré sa im môže ponúknuť podľa toho, či sestry majú alebo nemajú desať rokov povolania, atď. Ešte vážnejšie je žiadať dišpenz od sľubov krátko pred alebo po obnovení sľubov, predovšetkým, keď odvolací dôvod existoval už predtým. Nesvedčí to o znehodnotení sľubov? Našťastie, tieto prípady nie sú početné vzhľadom k veľkému počtu sestier. Avšak v takej inštitúcii ako je Spoločnosť, kde členky skladajú sľuby na jeden rok, žiadosť o dišpenz by mala byť výnimočná, ak berieme vážne význam sľubného záväzku pred Bohom.

c) Vzhľadom k sľubu čistoty

V hedonistickej kultúre, ktorá kladie do popredia zadosť-učinenie pohlavnému inštinktu, zasvätený celibát sa stáva nepocho-

pitel'ným, mnohí nedôverujú autentickejšti, s akou sa žije alebo o ňom pochybujú. V takom prostredí zasvätený život dnes prijíma na seba evanjelióvú radu čistoty.

Je isté, že revolúcia, ktorá nastala aj v oblasti sexuality, nám pomohla zaradiť ju do menej represívneho kontextu a prekonať určité tabu. Ale netreba zabúdať, že napriek pozitívnym aspektom je pohlavnosť v spoločnosti, ako aj v zasvätenom živote, banalizovaná a znevažovaná.

Vážne a hodnoverné štatistiky nám hovoria, že nevyriešené ťažkosti v oblasti sexuality sú prvou príčinou väčšiny opustení povolania, hoci často sa uvádzajú aj ďalšie príčiny. Takisto prejavy nezrelej a deformovanej sexuality a citovosti sa skrývajú za určitými správaniami v komunitnom živote a službe chudobným.

Vzhľadom k tomuto sľubu treba naliehať: v prvom rade na mystiku čistoty. Bez zanietenej lásky ku Kristovi a Božiemu kráľovstvu, udržiavanej modlitbou a sesterskou láskou, nie je možná evanjelióva čistota zasvätených osôb a chýbala by jej pravá motivácia. Po druhé, v priebehu etáp počiatkovej formácie, dnes viac ako inokedy, treba podať jasnú informáciu a pevnú formáciu k témam sexualita a citovosť a k významu života v zasvätenom celibáte.

Pozitívny pohľad na sexualitu nevyklučuje obozretnosť a askézu. Niektoré opatrenia, ktoré svätý Vincent navrhol sestram ako prostriedky k zachovaniu čistoty, môžu sa nám zdať v súčasnosti prehnane. Avšak skúsenosť nás utvrdzuje v potrebe správne zamerať našu citovosť a byť bdelymi v priateľstvách, používaní masovokomunikačných prostriedkov, atď. Pretože čistota je radostným darovaním a zároveň zriekanim. Konštitúcie pripomínajú, že čistota ako *"odpoveď lásky na výzvu Lásky predpokladá účasť na veľkonočnom tajomstve, na tajomstve smrti a života"*.³⁶ Ak je pravdou, že sľub čistoty dcér kresťanskej lásky je zameraný tiež k službe chudobným, nie je to jeho základ. Je založený na príklade

---

³⁶ K 2.6.

Krista a na jeho prednostnej láske k Bohu. Čistota sa nemá považovať za jediný dôvod vznešeného cieľa služby chudobným.

d) Vzhľadom k sľubu chudoby

V súčasnosti by sa mohli naliehavé body o sľube chudoby dcér kresťanskej lásky skonkretizovať nasledovne:

Spoločnosť slúži chudobným rôznymi dielami a službami. Preto potrebuje materiálne dobrá, hnutelné alebo nehnuteľné. Tak tomu bolo od počiatku a treba pamätať, že toto nezabraňovalo zakladateľom a prvým sestrám žiť evanjelióvu chudobu.

V súčasnosti sa však niektoré provincie nachádzajú pred takou skutočnosťou, z ktorej by sa mali poučiť do budúcnosti aj tie provincie, ktorých sa to zatiaľ netýka. Z rôznych vysvetliteľných a zaiste odôvodnených príčin, majú dedičstvo, ktorého správa je neúnosná alebo zaberá príliš mnoho energie, ktorá by mohla byť nasmerovaná priamejšie na šírenie ducha a cieľa Spoločnosti. Môžeme sa spytovať, kto bude mať osov z tohto dedičstva v budúcnosti. Kiež by Pán Boh dal, aby to boli chudobní; prajeme si to, ale otázky pretrvávajú.

V provinciách, ktoré disponujú takýmto dedičstvom chudoba sa žije v jednoduchom a skromnom životnom štýle v osobnej a aj komunitnej rovine, napriek pokušeniu konzumácie, ktoré ohrozuje všetkých, ktorí vlastnia majetky. Ale bude málo osôb, ktoré spozorujú, že provincia vydáva svedectvo o chudobe; skôr poznamenajú, že je to mocná inštitúcia, ktorá sa venuje službe chudobným. Má sa Spoločnosť snažiť o takýto evanjelióvy ideál?

Ak je bohatým veľmi ťažké svedčiť o chudobe a žiť ju, jedným z naliehavých bodov tohto sľubu je určený tým komunitám a provinciám, ktoré sú chudobné alebo začínajú nimi byť. Nech nemajú túžbu po bohatstve ani po majetku; nech nespájajú nutne účinnosť služby chudobným s rozsiahlymi dielami. Môžeme im slúžiť používaním jednoduchých prostriedkov, ktoré nepôsobia dojmom mocnej organizácie, podporovanej nevyčerpatelným zahra-

ničným kapitálom. Je ľahšie a možnože viac evanjeliové byť chudobným a žiť v chudobe medzi chudobnými, pretože sme sa dobrovoľne rozhodli pre nich, ako byť a zdať sa chudobnými pri vlastníaní veľkého majetku.

Druhý naliehavý bod, týkajúci sa chudoby dcér kresťanskej lásky, týka sa používania osobného majetku. Tento ich sľub im dovoľuje vlastníť ho. Ale majú sa vyhýbať každej nerovnakosti v životnom štýle medzi sestrami, ktoré ho vlastní a tými, ktorí ho nemajú. Žiadosť o dovolenia je výrazom chudoby ako závislosti a zároveň je to príležitosť k správne rozhodnutiu v používaní tohto majetku.

e) Vzhľadom k sľubu poslušnosti

Ježiš je predovšetkým Boží Syn, ktorý sa vtelil, aby splnil poslanie, zverené Otcom; je to poslanie, ktoré spočíva v ohlasovaní radostnej zvesti chudobným. Sľub poslušnosti Spoločnosti snaží sa uľahčiť pokračovanie Kristovho poslania medzi chudobnými. Ak si svätý Vincent rozhodne žiadal, aby dcéry kresťanskej lásky neboli rehoľníčkami, bolo to preto, lebo klauzúra by im znemožnila ísť tam, kde ich chudobní volali.

Ešte viac ako preklenúť túto fyzickú prekážku, žiadalo sa od dcér kresťanskej lásky, aby boli "*sestrami, ktoré vychádzajú a prichádzajú*"³⁷, celkom disponovanými a mobilnými. Keď im svätý Vincent hovoril o poslušnosti, skoro vždy začal disponibilitou ísť všade, kde ich predstavení pošlú a kde ich chudobní volajú.

Individualizmus a egoizmus sa v súčasnej kultúre skrývajú pod rúškom slobody. Ďalší naliehavý bod, vzťahujúci sa k sľubu poslušnosti spočíva dnes v vzbudzovaní disponibility. Stála revízia diel v každej provincii nemôže sa uskutočniť bez tejto úplnej disponibility sestier. Poslanie Spoločnosti nemôže byť brzdené osobnými plánmi alebo citovými spojivami, či už odbornými alebo apoštolskými. Poslušnosť si žiada slobodné srdcia, ktoré prijímajú

---

³⁷ Svätý Vincent, Coste VIII, str. 237: Konferencia zo 7. februára 1660.

Božiu vôľu s vedomím, že autorita, komunitné rozhodovanie a znamenia čias sú potrebné prostriedky k spoznaniu Božieho plánu so Spoločnosťou. Osoba sa realizuje, slobodne rozvíja nie uzavretím do seba, ale vďaka postojom dialógu a vzájomnej závislosti.

f) Vzhl'adom k sľubu služby chudobným

Keď hovoríme, že v Spoločnosti dcér kresťanskej lásky najcharakteristickejší je sľub služby chudobným, ktorý je výrazom ich zasvätenia, osnovou, ktorá spája a dáva zmysel trom ostatným sľubom, podávame pravdivé tvrdenia, ale nevyčerpávame celú pravdu. Pretože *"nestačí slúžiť chudobným"*³⁸; *"mnohí skladajú sľuby, že budú slúžiť chudobným tak, ako vy, ale nie tým spôsobom, ako to v robíte."*³⁹ Bolo by potrebné vždy pridať: aby služba chudobným bola vykonaná, ako služba dcér kresťanskej lásky. K tomu je potrebné hľadiť na chudobných očami viery, aby sme v nich spoznali Kristovu tvár; usilovať sa pomôcť im a zároveň pracovať na ich raste, evanjelizovať ich, konať službu v pravom postoji pokorných, jednoduchých a láskavých služobníč.

Pri sľube služby chudobným treba naliehať na nájdení alebo zvel'adení mystiky služby, čo má osobitný vzťah s otázkami: "pre koho", "prečo" a "ako" slúžime chudobným.

Z á v e r

Sľuby dcér kresťanskej lásky sú "nie rehoľné". Avšak predmet ich sľubov je ten istý ako u rehoľných osôb: evanjeliové rady čistoty, chudoby a poslušnosti, ktoré tvoria predmet sľubov. Podľa exhortácie *Vita Consecrata* praktizovanie evanjeliových rád sa môže vysvetliť len *"neohraničenou nezištnosťou a láskou"*⁴⁰. Milovať Boha viac ako ľudí sa vyjadruje čistotou; viac ako čokoľvek zase chudobou; viac ako seba samého poslušnosťou.

³⁸ *Svätý Vincent*, Coste X, str. 615: Konferencia z 25. novembra 1658.

³⁹ *Svätý Vincent*, Coste IX, str. 591-592: Konferencia z 9. februára 1653.

⁴⁰ VC 105a.

Rozdiel medzi sľubmi dcér kresťanskej lásky a rehoľnými osobami nie je vo väčšej alebo menšej evanjeliovej radikálnosti jedných alebo druhých, ale v spôsobe ich chápania a v určitých právnických účinkoch. Jedným z cieľov tejto prednášky bolo vyjadriť, čo majú spoločné a čo ich rozlišuje. Vernosť nášmu povolaniu predpokladá objasnenie vlastnej identity a osobitností. Tieto dva aspekty sa rozumejú v tejto vynikajúcej a stručnej vete Otca Lloret: *"Dcérami kresťanskej lásky nie ste preto, že skladáte sľuby, ale skladáte ich preto, že ste dcérami kresťanskej lásky a aby ste nimi boli čoraz dokonalejšie"*⁴¹. Tieto slová vyjadrujú osobitosť sľubov v Spoločnosti ako aj dynamický význam ročnej renovácie.

Aj keď máme o všetkom veľmi jasné predstavy, neznamená to, že už ich žijeme v dokonalej vernosti. Ročnou obnovou sľubov sa usilujeme práve o: pokročenie vo vernosti, dosiahnutie súladu, čoraz väčšej harmónie medzi tým, čím sme v skutočnosti a tým, k čomu nás Boh povolal.

Bez Božej milosti toto nie je možné. Povolanie je nezištný dar a vernosť tomuto povolaniu tiež. Preto je dobré ukončiť túto prednášku modlitbou svätého Vincenta, ktorú s nadšením predniesol v deň, kedy hovoril sestram prvýkrát o možnosti prijatia sľubov v Spoločnosti:

*"Bože môj, celkom sa Ti oddávame. Udeľ nám milosť, aby sme žili a zomreli v dokonalom zachovávaní chudoby. Prosím Ťa o to pre všetky naše sestry, tak prítomné, ako aj neprítomné. Či si toho neželáte, dcéry moje? Udeľ nám ďalej milosť, aby sme žili a zomreli vo svätej čistote, Prosím Ťa o tento prejav Tvojho milosrdenstva pre všetky dcéry kresťanskej lásky a tiež pre seba, ako aj o to, aby sme žili v dokonalej poslušnosti. Oddávame sa Ti, Bože, aby sme Ti v celom svojom živote slúžili v osobe chudobných, našich pánov a prosíme Ťa o milosť k tomuto pre Tvoju svätú lásku."*⁴²

Otec Fernando QUINTANO
Generálny direktor

⁴¹ Otec Michel Lloret, *Ozveny Spoločnosti*, september – október 1985, str. 340.

⁴² *Svätý Vincent*, Coste IX, str. 26: Konferencia z 19. júla 1640.

Provincia Rio de Janeiro (Brazília)

**NÁVŠTEVA MATKY JUANY ELIZONDO
A SESTRY THEREZINHE REMONATTO,
Generálnej asistentky,
od 20. februára – 2. marca 2001**

**"Boh stvoril svet za sedem dní,
a ako hovorí ľudový básnik, dva
z nich použil na mesto Rio de
Janeiro, z ktorého urobil malý
zázrak."**

Mesto sa rozprestiera pozdĺž zátoky Guanabara a zdá sa akoby narysované Najvyšším architektom sveta. Je obklopené barakovými kolóniami. Svojím zemepisným kontrastom ponúka obraz veľmi rozmanitého, ba až protikladného obyvateľstva sociálno – ekonomickej a kultúrnej roviny. Obyvateľstvo vo všeobecnosti vedie život vo všetkom, čo mu ponúka mesto a je schopné ospevovať rovnako mocne svoje radosti ako aj ťažkosti a bolesti.

V tomto krásnom a veselom meste sa nachádza provinciálny dom, kam prišla Matka Juana Elizondo so sestrou Therezinhou Remonatto v prvých ranných hodinách **20. februára 2001** na túžobne očakávanú a dávno vopred ohlásenú návštevu. Provinciálna rada a niekoľko sestier z domov blízko kúrie prišli ich privítať na letisko.

V provinciálnom dome boli privítané naše milé návštevníčky zunivým potleskom a spevom: "Aké milé je vidieť posla na horách,

oznamujúceho spásu." Sestra Zenóbia Gonçalves Torres, naša provinciálna vizitátorka, zotavujúca sa ešte po operácii srdca, bola tiež tu, aby ju privítala a prejavila jej našu vďaku.

Popoludní v prítomnosti Rady sestra Zenóbia predstavila Matke a sestre Remonatto stav našej provincie: počet sestier a domov, stav sestier podľa veku, poskytovanú počiatočnú a stálu formáciu. O 17-tej hodine slávnostnou eucharistiou sme prosili svetlo a požehnanie pre dobrý priebeh tejto pre nás tak významnej udalosti.

21. február 2001: deň vyplnený stretnutiami a rôznymi činnosťami

Matka Elizondo prijala dopoludnia každú členku rady osobitne.

V 1. rade dole: s. Mária Cristina d'Abruzzo a s. Ruth da Silva.

V 2. rade: s. Helena Mariano, s. Francisca Ribeiro Rodrigues, Matka Juana Elizondo, s. Zenóbia Gonçalves Torres (vizitátorka), s. Therezinha Remonatto (generálna asistentka), s. Mária José Almeida, s. Nilza Ponheiro Wanderley (sekretárka), Otec Joaquim Hypólito Cassiano Pena.

Hneď popoludní bola očividná radosť sestier, ktoré sa zišli vo veľkej posluchárni nemocnice Svätého Vincenta de Paul na konferenciu. Sestra Zenóbia nás vyzvala k vďake za príchod našej Generálnej predstavenej a k otvoreniu našich srdc na prijatie s vierou jej slov, inšpirovaných Duchom Svätým, ktoré nám povie k nášmu duchovnému rastu a uskutočneniu Božieho plánu s nami všetkými.

Naša Matka sa vopred ospravedlnila za možnú nesprávnu výslovnosť obežníka z 2. februára, ktorý nám prečítala po portugalsky s naliehaním na body, ktoré chcela zdôrazniť alebo vysvetliť, aby hlbšie prenikli do našich srdc. Sestry vyjadrili svoju spokojnosť, že mohli počuť našu Generálnu predstavenú, ako nám oživila princípy, ktoré zaisťujú vernosť a vytrvalosť v Spoločnosti. Prejavili tiež svoju obavu z nebezpečia vznikajúceho vo svete, preniknutého nesprávnymi hodnotami, žiadali si usmernenia k realizácii práce na revízii Konštitúcií a tiež si vypočuli nové správy zo Spoločnosti.

Na začiatku eucharistickej slávnosti v kaplnke provinciálneho domu prinieslo šesť sestier na oltár semienka, predstavujúce šesť provincií Spoločnosti v Brazílii – semienka viery a veľkodušnosti – zasiaté kedysi prvými dvanástimi francúzskymi sestrami, ktoré sem prišli. Na oltár bolo tiež položené ovocie, predstavujúce rôzne štáty, tvoriace provinciu: Rio de Janeiro, São Paulo, Espirito Santo, Mato Grosso a Mato Grosso do Sul.

Otec Joaquim Hypólito Cassiano Pena, náš provinciálny direktor, svojou homíliou vzbudil v nás radosť z príslušnosti do jednej Cirkvi, svätej a hriechnej zároveň a k Spoločnosti, ktorá má tiež svoje medzery, ale píše stránky, bohaté na skutky lásky a služby. V spojení s evanjeliom dňa, v ktorom sa Ježiš modlitbou spája so svojím Otcom pred povolaním učeníkov, nám pripomenul, že aj náš čas modlitby má byť príležitosťou posilniť hlboké spojenie nášho života s Otcom.

Po svätej omši nám skupina dievčat z Inštitútu svätého Antona z Paraibuna (štát v São Paulo), oblečených do habitu našich

sestier pri ich príchode do Brazílie, priblížila výstižným spôsobom niekoľko udalostí zo začiatkov Spoločnosti v našej krajine.

22. február 2001: návšteva zdravotného strediska Svätého Vincenta de Paul v Rio de Janeiro

Tento ústav je mnohým ľuďom známy pod menom "Stredisko sestry Pauly", jeho zakladateľky, ktorá zomrela pred niekoľkými rokmi; ľudia majú na ňu ešte stále živú spomienku. Predstavuje im "symbol kresťanskej lásky".

Počas svätej omše, ako prejavu vďaky za návštevu a inauguráciu kaplnky po dlhej reštaurácii, sestra Bernadetta Mello vyzvala všetky účastníčky, aby čelili naliehavým potrebám služby tak, ako to zakúsila sestra Paula, ktorá sa nezištne obetovala počas celého svojho života.

Na slávnosti boli prítomné mnohé sestry, chudobní zo strediska, spolupracovníci ústavu a detský spevácky zbor Domova milosrdenstva, ktorý nám bol tiež zverený. Táto slávnosť nám svojou vhodne prispôbosenou liturgiou pripomenula milosť môcť slúžiť tým, ktorí potrebujú ošetrovanie, pomoc, evanjelizáciu, podporu – službu, vykonanú s láskou, pretože len láska dáva zmysel a hodnotu skutku, preukázanému blížnemu.

Naša Matka sa potom ujala slova a povedala, že sa cíti akoby bola na posvätnom mieste, nie preto, že je to kaplnka, ale preto, že chudobní, ktorým Boh dáva prednosť, sú tam prítomní. Vyjadrila želanie, aby dom bol naďalej miestom, kde budú chudobní uznaní, vypočutí, milovaní a považovaní za priateľov.

Po návšteve strediska Matka Juana a sestra Therezinha odišli priamo do detského domovu "Educandário Romão de Mattos Duarte", kde sa naše sestry obetavo starajú o opustené deti. Malí i dospievajúci srdečne a nenútené spevom a sypaním lupienkov kvetov privítali našu Matku, ktorá milými slovami, potleskom a vďakou odmenila ich pekné piesne a toto pekné, radostné a slávnostné prijatie.

Počas návštevy múzea domovu mohli vidieť aj tzv. "RODU" (bývalú "vežu"), miesto, kde kládli ľudia nájdené deti a mnoho iných pamiatok, týkajúcich sa dejín tohto veľkého diela pre deti.

Odpoludnia jednotlivé skupiny predstavili chod rôznych odborov činností provincie.

Vincentská mariánska mládež

Jeden mladík predstavil originálnou formou toto hnutie jeho porovnaním k športu, k futbalu – vášňou Brazílie – v ktorom sú straty, zisky, víťazstvá, úspechy, prekážky, súťaženie... predstavil dejiny, realizáciu, ťažkosti, plány, znamenia nádeje, sny a kroky uskutočnené napredovaním za vincentským mariánskym ideálom. Podakoval Matke Elizondo a sestre Therezinhe za to, že sú pre nich svedkami vernosti k žiadosti Panny Márie v roku 1830, povzbudzovaním a podporou sestier a mládeže uskutočniť priania Matky Božej.

Naša Matka odpovedala na otázky a vyjadrila nádej, že toto hnutie bude môcť viesť mladých k nasledovaniu Krista, k zaangažovaniu sa v Cirkvi v službe chudobným podľa vincentskej charizmy.

Po predstavení mladých na nápev "Korunujeme ťa, ó, Matka, naša Kráľovná", poprosili Matku Juanu, aby položila korunku na hlavu Panny Márie.

Oblasť zdravotníctva

Sestry zo skupiny podrobne a objektívne predstavili reality tejto oblasti v provincii, kde sestry pracujú v dvoch nemocniciach: Svätý Vincent de Paul v Rio de Janeiro a v Dome prozreteľnosti v Petropolis, ako aj iné činnosti v oblasti zdravia.

Sestra Mária Celesta Silva nás informovala o fungovaní bioenergetiky, presnej príprave činiteľov pomocou prirodzených metód (zručnosť našich predkov), prírodné pomôcky (bylinárstvo), aby z týchto uzdravujúcich skúseností mali úžitok tí najchudobnejší.

Sociálna oblasť

Predstavili tu výsledky práce s cieľom prispôbiť a formovať sestry a zamestnancov ústavov pre starých ľudí v súlade s nárokmi právnych zákonov. Výsledky tejto práce sú skutočne viditeľné, predovšetkým čo sa týka kvality prijatia, s pozorovateľným dopadom na život ľudí, ktorí sa javia šťastnými napriek opustenosti zo strany vlastných rodín väčšiny z nich. V provincii je 9 domov pre starých ľudí a 67 sestier je v službe 750 osôb.

Oblasť výchovy a školstva

Táto oblasť ráta 12 škôl a 14 materských škôl. V rokoch 1998 – 2000 skupina navrhla školám čas štúdia a úvah o rozvoji uľahčujúceho pedagogického procesu, ako odpoveď na konkrétne skutočnosti krajiny, Cirkvi, požiadaviek vinčentskej charizmy so zvláštnymi cieľmi, ktoré prinesú pozitívne viditeľné výsledky na poli viery, pedagogiky, vzájomných vzťahov samotného vychovávateľského spoločenstva a výmeny medzi inými školami.

V materských škôlkach a výchovných centrách pre deti a dospievajúcu mládež, ktorá nemá materiálne pomôcky, žijúca často v ťažkých situáciách, usilujú sa o dosiahnutie tohto cieľu: zabezpečiť im fyzické, psychické, sociálne a duchovné podmienky pomocou vinčentského výchovného plánu v každom zariadení.

Pastorácia povolání

V pastorácií povolání existuje skupina troch sestier, z ktorých jedna sa venuje len práci pastorácie: vedenie sa uskutočňuje v štyroch rovinách: vzbudiť povolanie ako človeka, kresťana a člena Cirkvi; spoznávať znamenia povolania; pestovať a rozvíjať zárodoky povolania; viesť mladých podľa procesu slobodného rozhodovania a skúsenosti s Bohom.

Návšteva diel

Stredná škola Svätého Vincenta de Paul v Niteról

Prechod cez nádhernú zátoku Guanabara po moste Rio-Nite-

ról, dlhom 14 km, viedla Matku Juanu a sestru Therezinhu do strednej školy Svätého Vincenta de Paul. Pri privítaní boli prítomní: člen vedenia školy, jej rôzni zástupcovia a laická komunita, ktorá spolupracuje v oblasti výchovy.

Po návšteve kaplnky, obede v komunite, prítomní vyšli do záhrady školy, kde žiaci, oblečení do kostýmov z doby našich zakladateľov predstavili niektoré zábery zo života našich prvých sestier a zároveň nás oslovili rôznymi nedostatkami súčasného sveta.

V amfiteátre školy profesionálni herci s amatérmi predstavili nám výbornú syntézu kontemplatívnej a aktívnej duchovnosti svätého Vincenta a svätej Lujzy živými, gestikulačnými a výstižnými scénkami dôležitých aspektov ich života, ktoré sú ešte stále podstatné v dnešnom vincentskom živote: pozornosť k životu chudobných, modlitba vychádzajúca zo života, duch organizácie, formácia zodpovedných laikov vo všetkých rovinách, otvorenosť a prijatie Božieho plánu.

Na konci prestavenia svätá Lujza (úlohu zahrála autorka scény, profesorka divadla školy) srdečne pozdravila Našu Matku, predstavujúc dnes veľké dielo lásky svätej Lujzy. Matka Elizondo vyšla na pódium, aby poďakovala s tou istou srdečnosťou hercom, aj potleskom, zároveň publikum zatlieskalo aj jej.

23. február 2001: Návšteva sestier v São Paulo

Matka Elizondo spolu so s. Remonatto a s. Máriou Cristinou d'Abruzzo, provinciálnou asistentkou prišli do mesta São Paulo, najväčšieho mesta južnej Ameriky a najvyspelejšieho priemyselného centra krajiny. Sestry tohto mesta a iných miest štátu ich čakali v Stredisku sociálnej pomoci svätého Vincenta de Paul, zaspievali spoločne Magnifikat a poďakovali Bohu za túto návštevu, ktorá im živo sprítomnila našich Zakladateľov.

Svätú omšu slávil Otec Misael, farár svätej Sv. Vincenta de Paul za účasti žiakov, rodičov, profesorov, ktorí spevom vyjadrili svoju radosť z tejto návštevy. Otec nás vyzval k úvahe nad veľ-

kým darom Božieho povolania.

Po prednáške našej Matky odznali mnohé svedectvá, otázky, úvahy, zamyslenia, ktoré svedčili o záujme a láske sestier k Spoločnosti a ich túžbe byť vernejšími k jej zásadám.

V meste São Paulo Matka Elizondo navštívila aj Ústav pre slepcov Otca Chico a materskú škôlku Kataríny Labouré. Deti ju privítali radostnou zmesou potlesku, spevu, plaču, kriku, po ktorom nasledoval chutný obed v kruhu sestier.

24. februára 2001: Návšteva sestier z Mato Grosso a Mato Grosso do Sul

Tieto dva štáty sa nachádzajú v stredozápadnej oblasti krajiny. Vyznačujú sa veľkým počtom obyvateľstva, ale nestálou ekonomikou. Robotnícka časť obyvateľstva pracuje prevažne v tradičných činnostiach ako lesníctvo, putovné poľnohospodárstvo a extenzívny chov dobytká.

Po slávnostnom a uvoľnenom privítaní na letisku a príchode domov, sestry oboznámili Matku s rôznymi činnosťami. Miestny farár privítal návštevníčky s veľkou radosťou v kaplnke svätej Hedvivy. Počas svätej omše vyzdvihol zodpovednosť nášho zasvätenia v evanjelizácii chudobných. Pri obetovaní tri sestry priniesli na oltár Sväté Písmo, sviece a mapu s označením miest našich domov, kde viera pobáda dcéry kresťanskej lásky, aby boli soľou a svetlom pri chudobných.

Počas tohto stretnutia so sestrami Naša Matka odpovedala na početné otázky. Využila príležitosť k oboznámeniu s najnovšími správami zo života Spoločnosti, odporúčala vernosť modlitbe, duchovnému čítaniu, sesterskému životu, otvorenosti na prorocké výzvy alebo spoznanie prostriedkov, ako pracovať spoločne s vplyvnými inštitúciami, hľadajúc riešenia na odstránenie nezamestnanosti, rozpadu rodín, problémov vyľudňovania vidieku a všetkého, čo ničí človeka. Povedala, že dcéra kresťanskej lásky sa musí preniknúť Ježišom Kristom, usilovať sa nadobudnúť lásku,

stálosť, opatrnosť, silu a vieru, aby mohla zodpovedať na Božie výzvy uprostred chudobných. Ježiš Kristus včera, dnes a naveky musí byť naším vzorom a vodcom života.

26. február: Návšteva sestier v štáte Espirito Santo

Matka Elizondo, sestry Remonatto a Ruth Silva, provinciálna radkyňa, prišli skoro ráno do Vitorie, hlavného mesta štátu Espirito Santo. Išli navštíviť Ústav na pomoc starým ľuďom (mužom a ženám).

Vo vile Velha, kam došli, čakali ich už sestry strednej školy Svätého Jozefa z Castela, Alebre a z Colatina. Výroky svätého Vincenta, vyvesené po stenách chodieb, vzbudzovali ducha viery a sviatočnú atmosféru. Tu tiež zaspievali Magnifikat a bola slávená slávnostná eucharistia, pripomínajúca veľkosť Božieho povolania.

Počas príhovoru Matka Elizondo vyvolala v nás úvahy, pripomenula odporúčenia a podala správy o situácii sestier, predovšetkým v krajinách postihnutých katastrofami a vojnami. K vzbudeniu povolání odporučila horlivosť a srdečné prijatie, vyjadrujúce našu radosť z toho, že patríme Bohu v Spoločnosti dcér kresťanskej lásky ako i dôveru, že žijeme v rukách Prozreteľnosti.

Aj napriek krátkej konverzácii, sestry školy mohli sa pohovárať o úlohe výchovnej inštitúcie ako pastoračného strediska a o potrebe sesterského života, zjednoteného vzájomným počúvaním, odpustením a srdečnosťou.

Návšteva domov Petrópolisu

V nemocnici "Dom prozreteľnosti"

Všetko v ňom dýchalo radosťou. Zbor, vytvorený zo sestier, zamestnancov a spolupracovníkov, zaspieval Magnifikat: prejav vďaka Panne Márii za prítomnosť Matky Elizondo a sestry Remonatto.

Previedli ich priestormi nemocnice a predstavili lekárom a zamestnancom, ktorí ich radostne privítali. V komunite naša

Matka hovorila zo srdca o nádeji Spoločnosti, ktorú má v každej zo svojich dcér. Odporúčala sestram, aby pozorne a pokojne počúvali chorých a ich rodiny, toto gesto je schopné utíšiť veľa bolestí. Povzbudila ich tiež v povolaní naliehaním na živote v radosti.

Návšteva strednej školy Santa Isabel

V kaplnke čakali Našu Matku sestry školy spolu s 20-timi dievčatami, ktoré sa rozhodujú v povolaní a práve si konali duchovné cvičenia. Sestra Angela Almeida svojou prilievavou básňou vytvorila spojenie medzi Máriinou návštevou u Alžbety s touto návštevou našej Matky a sestry Therezinhe. Počas prednesu dve dievčatá scénicky znázornili toto stretnutie.

V exercičnej sále Matka Elizondo sa obrátila na mladé devy slovami plnými duchovnej múdrosti a lásky, odporučila im, aby sa bez strachu usilovali počúvať Pánovo volanie a dôverovali mu. Boh povoláva s láskou k osobnej príprave, aby sme sa darovali radostne, počúvaním druhého a v disponibilite k službe. Priala im odvahu podľa príkladu Panny Márie a odporučila im, aby prosili tú, ktorá povedala bezvýhradné "Áno", žeby im pomohla hľadať Boha a posilnila ich túžbu obetovať sa v Spoločnosti. Naša Matka darovala každej ruženec.

28. február 2001: Návšteva domu chudobných v Nova Friburgo

V dlhej aleji chovanci, dobrovoľníci a spolupracovníci prijali naše návštevničky držiac v ruke francúzske a brazílske vlajky. Po stretnutí so sestrami sa naša Matka so sestrou Therezinhou zúčastnili peknej slávnosti o blahoslavenstvách, ktorú predviedli chovanci, zamestnanci, dobrodinci pod vedením sestry Terezy Nanes.

Na konci tejto slávnosti naša Matka so s. Therezinhou navštívili pavilóny s nemocnými, ktorí potrebujú osobitnú starostlivosť a po obede zašli do pavilónov pre starých ľudí.

Pri komunitnom stretnutí sme zamerali našu pozornosť na Konštitúcie a sesterský život.

1. marca 2001: stretnutie s Provinciálnou radou, obed a stretnutie so sestrami služobnicami. Návšteva Otcov Lazaristov a večera v strednej škole Nepoškvrneného Počatia v Botafogu (Rio de Janeiro).

Po obede v komunite naša Matka mala k nám prednášku o poslaní a zodpovednosti sestry služobnice v miestnej komunite. Všetkým prítomným pripomenula úlohu, ktorá im je určená v K 3.45 s túžbou, aby Panna Mária, Služobnica pokorná a verná úmyslom Otca, bola pre každú vzorom, vodkyňou a ochrankyňou.

Popoludní Naša Matka so s. Therezinhou urobili krátku návštevu u Otcov Lazaristov. Potom odišli do školy Nepoškvrneného Počatia, ktorá bola založená pred 147 rokmi na žiadosť brazílskeho cisára Doma Pedra d'Orléans a Bragança, známeho pod menom Dom Pedro II.

Všetky sestry školy už čakali v záhrade naproti nádhernému neo - gotickému kostolu, ktorý ako kaplnku postavila sestra Saugère, prvá sestra služobnica a riaditeľka školy. Pred 40-timi rokmi prešla do arcidiecéznej správy ako "dočasný" farský kostol!

V škole ich prijali d'akovnou piesňou a večerou v komunite; po nej mali krátku úvahu o dôležitosti našich škôl vo formácii generácií, so schopnosťou pokračovať v evanjelizácii.

V amfiteátre predviedla tanečná škola ústavu niekoľko čísel, ktoré prechádzali z klasiky do "jota aragonesa" a ukončili sa ukázkou z Karnevalu; jednotlivé tance súboru boli popretkávané premietaním diapozitívov o meste Riu z roku 1854 a zo súčasnosti, týkajúcich sa dejín tejto školy.

2. marca 2001: Záverečná svätá omša

Svätú omšu pripravili mladé sestry, na úvod ktorej krátko pripomenuli, čo videli a počuli počas návštevy. V úvodnej procesii sestry predstavili jednotlivé etapy života dcéry kresťanskej lásky, záväzky provincie, nádeje a očakávania našej Matky a prosili Pána, pôvodcu malej Spoločnosti a Pannu Máriu, jej Jedinú Matku, o milosti, aby mohli dobre slúžiť Ježišovi Kristovi telesne a duchovne v osobe chudobných.

V kázni náš Otec Direktor ubezpečil Matku, že 20. 2. provincia nebola tá istá. Jej prítomnosť medzi sestrami nebola len autoritou, ale aj prítomnosťou spolu – pútničky, ktorá prišla povzbudiť silou slova a vlastného života, ako nasledovať Krista radikálne.

Po svätom prijímaní skupina sestier zaspievala "Te Deum" v mene celej provincie ako prejav vďaky a radosti za srdečnú návštevu našej Matky a sestry Therezinhy; bola to návšteva pokojná, povzbudzujúca, obsažná, zaujímavá, bohatá na prejavy lásky a priateľstva.

Na konci slávnosti Naša Matka ďakovala Pánovi za uskutočnenie tejto návštevy, za možnosť vidieť krásnu prácu pri chudobných v našom duchu Spoločnosti, za možnosť vyjsť zo svojej pracovne, aby sa mohla dotknúť reality chudobných návštevou našich domov, ktoré patria Bohu, pretože v ich vnútri je Eucharistia a chudobní. Poďakovala sestre Zenóbii a sestram za ich prijatie a prejavy lásky voči Spoločnosti a chudobným, ktorým sa zvlášť venujú.

2. marca odpoľudnia naša Matka, sestra Therezinha, sestra Mária Cristina d'Abruzzo a sestra Helena Mariano odcestovali do Salvadoru (štát v Bahii) na záverečnú slávnosť prvej fázy diecézneho procesu a uznania mučeníctva k blahorečeniu Božej služobnice Lindalvy Justo, dcéry kresťanskej lásky, ktorá bola brutálne zabitá jedným obyvateľom azylu Pedro II, v ústave, kde spĺňala svoje poslanie.

Sestra Neil PIMENTEL
Dcéra kresťanskej lásky

Provincia Recife

Lindalva Justo de Oliveira, DKL

*Ukončenie arcidiecézneho procesu
týkajúceho sa mučeníctva Božej služobnice*

Salvador (Bahia), 3. marca 2001

Sestra Mária José DANTAS COUTINHO
Vizitátorka provincie Recife

Všetky si spomíname na ten Veľký piatok, 9. apríla 1993, kedy sestra Lindalva Justo de Oliveira bola umučená vo chvíli, keď pripravovala raňajky pre starcov nemocničky, kde pracovala. V ten deň sme boli osobitne spojené s utrpením nášho Pána, keď sme našli jednu z jeho služobníc brutálne zavraždenú pri obrane svojej čistoty. Je dobré, ak si pripomenieme posledné okamihy, ktoré predchádzali smrti sestry Lindalvy Justo.

Počas Veľkého týždňa, zavčas ráno, spolu so sestrami komunity zúčastňovala sa krížovej cesty vo farnosti. Jej myšlienky a pocity boli zaiste hlboko spojené so životnou dráhou, utrpením a smrťou jej Majstra, ktorého sa rozhodla nasledovať a napodobňovať vo všetkom. Bez toho, aby to vedela, pripravovala sa na najvyššiu

obetu, hlboké spojenie s utrpením a smrťou svojho Pána. Po návrate domov z tejto poslednej križovej cesty prežitej s farnosťou, opásala sa zásterou do služby a vystúpila schodišťom, ako sa vystupuje na Kalváriu... Jej hodina nadišla. Uchopená za rameno, obrátila sa a na niekoľko sekúnd videla tvár svojho vraha, zrejme dostačujúci čas pripodobniť sa Kristovi v jeho odpustení. Jej telo padlo na zem pod údermi nožom, ktorý bodal telo čisté čistotou jej krstu. Pohľad na vykrvácané telo našej sestry spôsobil veľkú bolesť v srdciach všetkých osôb, prítomných v ústave a všetkých, ktorí sa dozvedeli o tragédii. Zároveň sme boli presvedčení, že nás naša sestra už predišla do večnosti, pričom nám zanechala povzbudzujúci príklad totálneho záväzku k životu, pre ktorý sa rozhodla.

O týchto faktoch bol v roku **1999** informovaný Dom Geraldo Majella Agnelo, arcibiskup Salvadoru (štátu v Bahii), ktorý jasne poznamenal prorocký význam slov biskupa Doma Lukáša Moreira Nevesa, počas svätej omše slávanej na 7. deň po jej smrti: *"sestre Lindalve stačilo niekoľko rokov, ktoré jej zaslúžili korunu mučeníctva. Sestry domu (Útulok P. Pedro II.) môžu uchovať ako relikvie jej habit, pokrytý ušľachtilou krvou a nôž, použitý na obeť."*

17. januára 2000 Dom Geraldo Majella Angelo počas slávnostného stretnutia v arcidiecéze poveril cirkevný súd k skúmaniu života, čnosti a stupeň svätosti u sestry Lindalvy Justo de Oliveira.

Tento súd zhromaždil všetky možné dôkazy o Božej služobnici a vypočul svedkov. **3. marca 2001** v salvadorskej katedrále (štát Bahia) cirkevný súd uzavrel svoj prieskum slávnostným obradom. Proces bol podpísaný kardinálom a odovzdaný postulátorovi, do Ríma, O. Pavlovi Lombardo, ktorý zahájil Rímsku fázu kauzy. Po tomto začne skupina teológov štúdium a preskúma rôzne spisy procesu, aby sa dopracoval k pevnému presvedčeniu, že Božia služobnica je skutočne mučenica. Keď Svätý Otec uzná vierohodnosť týchto faktov, zahájí proces blahorečenia.

Na záver Matka Elizondo poďakovala kardinálovi, členom súdu a matke sestry Lindalvy ako aj celému zhromaždeniu.

Uzatvoreniu procesu predchádzali hlboké chvíle modlitby, po nej preniesli zostatky sestry Lindalvy z inštitútu Panny Márie z La Salette do domu "Útulok P. Pedro II."

Pri vstupe do domu pozostatky boli slávnostne nesené jej štyrmi spolusestrami zo seminára. Červené stuhy, pripäté na nosidlá, držali viaceré sestry a členovia rodiny sestry Lindalvy, medzi nimi s veľkým dojatím jej matka. Počas cesty od vstupnej brány po pripravený oltár zástup spieval hymnus Pánovi "Bomfim" (dobrej smrti) a "Chceme Boha". Prítomní dlho tleskali a tiež bol pripravený ohňostroj. Bola to veľmi dojemná chvíľa, v ktorej bola pokora služobnice chudobných vyzdvihnutá jej dvomi rodinami (prirodzenou a duchovnou) a jej prednostnými priateľmi – chudobnými.

Urnu nesú štyri spolusestry zo seminára sestry Lindalvy.
Naľavo od nosičiek v prvom rade, Matka Juana Elizondo,
Po ich pravici, matka s. Lindalvy a s. Therezinha Remonatto.

Po slávnostnej svätej omši boli relikvie Božej služobnice uložené do pripravenej schránky v kaplnke "Útulku".

Provincia Recife poďakovala Matke Juane Elizondo a jej Asistentke, sestre Therezinhi Remonato, za ich prítomnosť v tejto milostnej chvíli pre Cirkev a celú Spoločnosť. Ďakuje tiež všetkým ostatným provinciám Brazílie, v zastúpení svojich vizitátoriek, každej dcére kresťanskej lásky, ako aj všetkým tým, ktorí sa zapojili do prípravy tejto dôležitej udalosti.

Chváľme Pána, ktorý vzbudzuje v každej dobe vo svojej Cirkvi nových a príkladných svedkov.

Sestra Mária José DANTAS COUTINHO
Vizitátorka provincie Recife

Myšlienky Božej služobnice

"Aká radosť môcť nasledovať Ježiša... Je nemožné odporovať toľkej láske."

"Treba, aby sme sa nechali viesť Bohom v každej chvíli života."

"Keď Boh volá, nemožno sa skryť. Skôr či neskôr Božia vôľa prevládne."

"Som šťastná, že som prijala milosť byť povolaná Bohom."

"Všetko v živote je dočasné, len Boh je stály a s touto dôverou sa oplatí žiť a jemu sa úplne obetovať. Nech sa náš život strávi v Ňom..."

Sestra Lindalva JUSTO de OLIVEIRA
Dcéra kresťanskej lásky

*Ázijské provincie****Druhé stretnutie formátoriek z Ázie****Chiang Mai (Thajsko) od 5. – 16. februára 2001*

Sestra Mária Tereza MUEDA

Dcéra kresťanskej lásky

Toto druhé stretnutie formátoriek z Ázie bolo "lotosovou" skúsenosťou (posvätný lotos je jedným z veľkých symbolov budhizmu; tu je výraz použitý v zmysle duchovnej skúsenosti). Dalo nám možnosť, aby sme sa posilnili, obnovili a oživilí návratom k prameňom.

Stretnutie sa konalo v Duchovnom centre Jezuitov v Chiang Mai. Toto mesto, známe chladnou klímou a hojnosťou kvetov, jedných krajších od druhých, sa nachádza na severe Thajska. Tu sa konalo počas 12-tich dní stretnutie ázijských formátoriek – 32 dcér kresťanskej lásky: 24 formátoriek, 2 pozorovateľky, skupina 4 dcér kresťanskej lásky, poverených materiálnym zabezpečením stretnutia, koordinátorka programu a generálna radkyňa pre Áziu, sestra Julma Neo /džulma neo/.

Účastníčky 8-ich krajín (India, Kórea, Thajsko, Taiwan, Japonsko, Indonézia, Vietnam a Filipíny) zakúsili rozmanitosť kultúr a jazykov. Stretnutie bolo pokusom o priateľské medzikultúrne spolužitie. Vychádzalo sa z odporúčaní a záverov prvého stretnutia formátoriek Ázie na Filipínach v roku 1998, zo stretnutia vizitátoriek Ázie v Bali v Indonézii toho istého roku, zo Seminária v Paríži v roku 1999 a zo stretnutia vizitátoriek Spoločnosti v Ríme v roku 2000. Toto stretnutie malo veľmi presné ciele:

1. Prehľbiť vedomie účastníčiek o dopade mondializácie na ázijskú mládež a zvlášť na kandidátky Spoločnosti.

2. Prehĺbit' lepšie chápanie duchovnej skúsenosti získanej počas formácie.
3. Usilovať sa čo najlepšie rozlíšiť vincentské povolanie a osobitné hodnoty Ázie, ktoré môžu byť pomocou, ale aj prekážkou.
4. Lepšie pochopiť dôležitosť duchovného vedenia vo formácii.
5. Pohovor o dôležitých starostiach formácie: výber, hodnotenie, príprava k sľubom, rozvoj správneho kritického myslenia a tvorivosti.
6. Ponúknuť formátorkám viac možností k spolupráci na ázijskej rovine.
7. Vytvoriť formačné ovzdušie pre samotné formátorky.

Záber spred fontány pri kaplnke Duchovného centra Jezuitov.

1. rad: s. Stella Kim, S. Julma Neo, s. Goretti Senapati, s. Unchayan Nirundornprasit, Otec Hung O'Donnell, s. Mater Leal, s. Adelaida Behera, s. Somphit Phongphit.
2. rad: s. Victorin Siswati, s. Attaya Sungkarat, s. Laetitia Dinh Thi Lan, s. Leonide Nguyen Thi Hien, s. Jesusa Encio, s. Maria Teresa Mueda, s. Marie Vu Thi Dao, s. Terézia Palamattathil, s. Efleda Ferrols, s. Jeannine Hoang Thi Phong, s. Margaret Huang.
3. rad: s. Genovéva Yoshizwa, s. Terézia hastuti, s. Magdaléna Erasmo, s. Mary Ann Guevara, s. Miriam Narayama, s. Rose Chirayil.

Stretnutie môžeme zvážiť podľa troch perspektív.

A. Obsah a metóda

1. Obsah a realita formácie v provincii, viceprovincii a oblasti

15-minútový výklad (vzhľadom k počtu sestier v každej etape formácie, osobnej formácii, hlavné ťažkosti, pokusy o riešenie situácií, podniknuté iniciatívy a niektoré výzvy) pomohol účastníčkám oboznámiť sa so situáciou každej oblasti viceprovincii a oblasti.

Predstavenie rozmanitých situácií vyzdvihlo rôzne významy skutočností vo formácií, týkajúcej sa ázijských provincií a výzvy, ktorým musia formátorky čeliť:

- a) nedostatok povolaní niektorých provinciách a výzva "podporiť povolania";
- b) nárast povolaní v niektorých provinciách a výzva konať výber a správne rozlišovanie;
- c) výzva duchovného vedenia mladých sestier v ich povolani, úloha sestier služobníc a miestnych komunít vo formácii;
- d) potreba duchovného vedenia, rastu a kompetencie pri rozhodovaní vo formácii osôb, ktorí vedú druhých;
- e) Silné uvedomenie si podstatnej úlohy hodnôt, existujúcich v Ázii a ktoré napomáhajú alebo prekážajú vo formácii.

Toto stretnutie, ako pokračovanie prvého stretnutia formátoriek a Seminária (na ktoré viaceré nemohli prísť), poskytlo účastníčkam prehľad hlavných starostí a vyzdvihlo niektoré výzvy. Môžeme ich zhrnúť do 8 bodov:

- a) rôzne situácie krajín (komunistický režim, bohaté krajiny, rozvojové krajiny), z ktorých prichádzajú kandidátky a dopad na ich formáciu.
- b) Nutnosť formátorov živiť duchovnú skúsenosť, rozvíjať v nich chuť k modlitbe a vedieť pozeráť na udalosti a cestu povolania vo svetle viery;

- c) Jasné chápanie identity dcér kresťanskej lásky a činiteľov, ktoré pomáhajú alebo prekážajú životným podmienkam našej Spoločnosti, ako spoločnosti apoštolského života, napríklad, stopy kláštorného života v našom štýle života;
- d) Duchovné vedenie mladých sestier, vzhľadom k ich začleneniu do komunit s vekovými rozdielmi, s veľkou zodpovednosťou, tie, ktoré často menia misiu, komunity, v ktorých môže existovať veľká priepasť medzi tým, čo si osvojili v seminári a tým, čo sa žije v dome;
- e) Formácia a život v pluralistických spoločnostiach, kde musia čeliť rozmanitosti a zmenám;
- f) Rozhodovanie v povolani a každodenné hľadanie Božej vôle;
- g) Osobné vedenie sa osvedčuje v súčasnosti ako čoraz naliehavejšia požiadavka vzhľadom k sociálno-kultúrnym prostrediam, z ktorých prichádzajú mladé dievčatá;
- h) Formačné programy provincií Ázie podľa novej príručky počiatkovej formácie.

2. Pohovory/prednášky

Tieto témy rozviedli 3 prednášatelia počas 5-tich zasadnutí:

- a) dopad globalizácie na ázijskú mládež: syntéza z 1. stretnutia formátoriek, vizitátoriek a Seminária – predniesla sestra Julma Neo, generálna radkyňa;
- b) rozhodovanie v povolani – sestra Alžbeta Regis, CSSJ (India);
- c) Ázijské hodnoty a rozlišovanie – sestra Alžbeta Regis;
- d) Duchovné vedenie – sestra Alžbeta Regis;
- e) Vincentské hľadanie Božej vôle v každodennom živote – Otec Hugh O'Donnell, CM (Taiwan).

3. Metóda

Pravidelným používaním metódy *vidieť – posúdiť – konať* (skutok – úvaha vo viere – skutok) účastníčky mohli aplikovať prího-

vory rôznych prednášateľov, čo sa týka konkrétnych skúseností, existujúcich formačných štruktúr, praxe, súčasných ťažkostí a problémov, s ktorými sa stretli.

K zhodnoteniu, obohateniu a oživeniu tejto metódy bola použitá celá varieta štruktúr a činností. Sestry mohli viesť vzájomné pohovory v malých skupinkách po 2 alebo 3, v zmiešaných skupinkách alebo v skupinách podľa provincií či oblasti, ale tiež na plenárnom zasadnutí. Stretnutie obohatili kultúrne večierky, každodenná liturgia, spontánne a neformálne výmeny skúseností, nápady a iniciatívy vo formácii, atď. Prispelo to ku skúsenosti, ku ktorej sa nechali viesť Bohom všetky účastníčky tohto druhého stretnutia.

B. Skúsenosť

1. Skúsenosť radosti

Účastníčky k nej prispeli vďaka rozmanitosti práce, prejavmi vzájomnej lásky, priateľstvom a znášaním jedna druhej. Bol to čas vedenia, povzbudzujúceho návratu k vincentským koreňom, modlitby, hľadania Božej vôle, spevu, smiechu a radostného elánu.

2. Skúsenosť nádeje

Stať sa dobrými vodkyňami vyžaduje, aby sme si uvedomili potrebu nášho vlastného obrátenia, schopnosť byť stále pravdivejšími, a požiadavky tvorivosti vo vedení, ako aj umenie s láskou viesť nám zverené osoby.

3. Skúsenosť otázky

Máme byť Božím Slovom vo svete. Ak nás nepozorujú ako ženy, žijúce z Boha, ako môžeme pomáhať a podporovať mladé devy, ktoré formujeme pre život v úplnom obetovaní sa sľubmi?

C. Chlieb na spiatocnú cestu

Počas záverečnej svätej omše tohto 2. stretnutia formátoriek Ázie odovzdala sestra Julma Neo, generálna radkyňa nášho kontinentu, každej účastníčke vzácny symbol Ázie: lotosový kvet a povzbudila nás slovami:

"Všade, kam idete, neste svoje korene..." Našimi koreňmi je duchovná skúsenosť... Zakorenenie v Bohu nám dáva vnútornú slobodu, uschopňuje nás zvoliť si hodnoty Evanjelia a charizmy.

"Verte, že Boh je tam prítomný..." Keď sme zakorenené v Bohu, môžeme žiť v akýchkoľvek podmienkach, pretože sme schopné vidieť, že "Boh je s nami.

"Zostaňte vo vode... v tečúcej, nie pri okrajoch" Naša "sekularizácia" dcér kresťanskej lásky žiada od nás, aby sme boli hlboko zaangažované v živote chudobných a v okolitom svete. Treba, aby sme boli v toku, na brehoch!

"Buďte jednoduché..." pretože vidieť dobro a krásu znamená nachádzať Boha skrytého v ľudských realitách. Žite jednoduchým životným štýlom, ktorý uľahčuje mobilitu a disponibilitu...

"Buďte otvorené... aby ste pomohli kandidátkam Spoločnosti rozvíjať sa v dobrých podmienkach.": dôvera, láska, úcta, požiadavka, vďačnosť. Byť otvorenými na rozmanitosť a rozdiely je potrebnou podmienkou k dnešnému životu v Bohu, v pluralistickom, svete s mnohými kultúrami, etnikami a náboženstvami."

Záverečná slávnosť bola ukončená "svetelným festivalom", v Thajsku veľmi uznávaným, pri ktorom lotosové kvety a sviece plávajú po rieke. Bol to priliehavý záver po našej bohatej skúsenosti, ktorú sme prežili.

Sestra Mária Tereza MUEDA
Dcéra kresťanskej lásky

Bolívijská provincia
Inkulturácia a jej nové prejavy

Inkulturácia nás vedie k novým tvorivým prejavom v modlitbe, sesterskom živote, službe, ktoré ožívujú našu identitu dcér kresťanskej lásky.

"Dcéry kresťanskej lásky, buďte také odvážne, ako vaši Zakladatelia, aby ste stále viac sprítomňovali Cirkev vo svete chudobných a to tak, aby sa cítili v Cirkvi naozaj ako doma..."
 (slová Jána Pavla II. DKL, Generálne zhromaždenie 1997)

Ako členky Pastoračnej skupiny pre vidiek (EPARU) Benijského vikariátu (Bolívia) mali sme príležitosť - mala by som skôr povedať privilegium – byť veľmi blízko rôznym etnickým skupinám lesov bolívijskej amazonskej panvy. Spoločne so stálou skupinou 28 laikov, väčšinou domorodcov, venovali sme sa našim bratom, ktorí žijú na brehoch riek vo veľkej opustenosti: rieka je pre nich hlavným prostriedkom dopravy a spojenia.

Miestna komunita sa na niekoľko týždňov sťahuje a navštevuje malé dedinky a roľnícke usadlosti, ktoré žijú pri brehoch. Všade zdieľame život s chudobnými: spoločný život, modlitba, jedlo, práca, sejba, zber úrody, tropické teplo, dažde, sucho, dobrý alebo zlý rybolov, komáre, nebezpečie tigrov, kajmany, hadi, atď; radosti: čas uvoľnenia, hudby, tancov, príbehy starých obyvateľov; stretnutia, nádeje, dôležité rozhodovania týkajúce sa Božieho kráľovstva; nespravodlivosti, korupcia moci voči robotníctvu, ktorej sú obeťami. Premiestňujeme sa pešo, na koni, na voze alebo na kanoe; máme účasť na ich utrpeniach (choroby, nedostatok liekov a zdravotníkov, podvyživené deti, predčasné starnutie mužov a žien), smrti; záplavy zapríčiňujú stratu osemmesačnej práce za niekoľko dní stúpania vody; nedostatok obchodov spôsobený slabou ekonó-

miou; nedostatok školských zariadení... Delíme sa s nimi o múdrosť pri prekonávaní prekážok, učíme sa poznávať zem, budovať most, zhotoviť si kanoe, vedieť sa orientovať v tme, v noci, spoznávať rôzne fázy mesiaca, zmysel, ktorý majú pre nich; dotýka sa nás ich hlboká úcta k prírode, k rastlinstvu, k zvieratám, rybám, vode, oblakom, hviezdám; na všetko majú čas.

Veríme, že týmto životným štýlom, blízkym našim domorodým bratom a roľníkom, účasťou nášho komunitného života na misii, zodpovedáme na výzvy novej evanjelizácie.

Táto blízkosť k chudobným a účasť na ich živote pomohli našej miestnej komunite a každej jednej z nás, aby sme boli "novým ohňom", ktorý zostáva stále zapálený, nikdy nezhasne a prechádza z ruky do ruky, stále ten istý. Naša Generálna predstavená vo svojom obežníku z 2. februára 1999 hovorí: *"Milovať Spoločnosť a bdiť nad ňou, to neznamená zaoberať sa nehybnou bytosťou alebo vzácnym predmetom, ktorý zostáva stále tým istým a nepodlieha žiadnym zmenám. Spoločnosť je skôr životom, ktorý sa odovzdáva a ktorý ide neustále svojou cestou. Ona sa obnovuje a rekonštruje... čo aj nás viaže zodpovednosťou za jej existenciu a jej rozvoj podľa toho, ako to vyžadujú okolnosti času a miest..."* (str. 9) Motivácia nášho prieskumu a pokračovania po tejto ceste sa živí úsilím o inkulturáciu a priblíženia sa k chudobným.

Modlitba

"Milovať chudobných a slúžiť im vo vedomí, že sú nielen naši páni a učiteľia, ale aj naši bratia. Byť pohotové dávať i prijímať. (Nový oheň, str. 8 d)

Každodenná modlitba s chudobnými počas nášho sťahovania dala našej osobnej a komunitnej modlitbe novú dimenziu. Pohovory a deľba myšlienok s našimi bratmi, ktorí žijú veľmi ťažký život, spoznávanie, že ich vzťah k Bohu je konkrétny a dôverujúci, nám pomohli lepšie pochopiť našu závislosť na Božej Prozreteľnosti, o ktorej nám hovoria Zakladatelia.

Ich modlitba je taká jednoduchá, že keď vzniknú konflikty alebo nehody, prosia o odpustenie s veľkou jednoduchosťou a priezračnosťou. Pre nich to nie je len urážka Boha, ale aj bratov, preto ich modlitba s prosbou o odpustenie má vždy tento dvojité rozmer.

Naši bratia stále chvália Boha za dážd', slnko, semená, siatbu, úrodu... Veľmi jemne sa vyjadrujú o Božej добрote. Stretávajú sa s Pánom vo všetkom, čo ich obklopuje: sny, udalosti, osoby, znamenia. Byť s nimi, znamená byť v Božej prítomnosti.

Táto skúsenosť pomohla našej miestnej komunite rozšíriť naše srdce a modlitbu, vidieť problémy iným pohľadom, žiť uvedomelejšie naše čnosti pokory, jednoduchosti a lásky, usilovať sa o konkrétnejší a univerzálnejší vzťah k Bohu. Uznávame, že naše domnelé ťažkosti sa stávajú bezvýznamnými v porovnaní s utrpením chudobných a prosíme si od Pána, aby nám udelil ich ducha viery. Naša modlitba sa stáva živá a horlivá. Keď sa schádzame do kaplnky na rozjímanie, naša modlitba nie je len splnením povinnosti, ale obetou celého dňa so všetkým, čo obsahoval.

Sesterský život

"S pomocou Pánovej milosti budete sa môcť stať zrozumiteľnými znameniami Lásky, ktorú má Boh voči chudobným a podnecovať vytváranie spoločenstiev prispôbených miestnym realitám, aby sa tu mohla uskutočniť misia Cirkvi." (Ján Pavol II. dcéram kresťanskej lásky, Generálne zhromaždenie 1997).

Chudobní majú zmysel pre spoločenstvo, majú účasť na živote aj mimo rodiny. Sú pohostinní, delia sa so svojimi blízkymi, ale aj s cudzími o všetko, čo majú lepšie; sú citliví k utrpeniu druhých ľudí, starajú sa o slabých: siroty, vdovy, chorých... majú zmysel pre spoločnú prácu, oceňujú všetko, čo sa robí spoločne. Ich viera je prítomná v ich vzájomných vzťahoch.

Po mnohých rokoch účasti na živote našich bratov, sme revidovali náš sesterský život v komunite vo svete ich hodnôt. Kon-

štatovali sme, že komunita nie je len štruktúra, ale sú to aj vzájomné vzťahy, ktorú podporujú osobný rast a rast druhých. Poznamenali sme tiež dôležitosť zmyslu pre identitu, príslušnosť, účasť. Naša komunitná identita nás núti kráčať, zmeniť sa, povzniesť sa. Ak chceme dosiahnuť ideál, musíme ho upresniť, spoločne premýšľať nad ním. Nemôžeme ani skostnatieť, ani sa rozhorčovať, to by bola smrť. Strnulé komunity brzdia a ničia tvorivosť. Každý deň je nový, musíme spoznať novosť druhého, našej spolusestry, neotypovať každého nálepku. Je dôležité veriť v zmenu, v osobnú a spoločenskú zmenu. V tomto novom tisícročí jedným z cieľov bude pomáhať druhým nájsť komunitné hodnoty a toto uskutočníme vďaka svedectvu nášho života.

Od našich domorodcov sa musíme naučiť smiať, radovať, spoločne hrať, nebyť príliš vážnymi, ale žiť život v radosi, nádeji, so zmyslom pre bratstvo, aby sa žiadna z nás necítila sama a nedala pocítiť samotu spolusestre. *"Zaväzujeme sa usilovať sa o pokoj a zmierenie prejavujúc lásku a priateľstvo všetkým ľuďom..."*

Služba

Naši bratia – roľníci chápu, že úslužnosť zmierňuje chudobu, utrpenie, strach a smútok; nezištná a solidárna pomoc dodáva novú chuť do života. Keďže všetci sú rovnako chudobní a nemajú peniaze na zaplatenie podielov alebo prispieť k materiálnej pomoci, ponúknu sa vykonať nejakú prácu podľa toho, čo im určí komunita. Vo všeobecnosti, práca začína zasnávaním sa modlitbou a končí komunitnou slávnosťou ako prejavom vďaky za dosiahnuté výsledky.

Čo sa týka služby, uvažovali sme, že aj keď sme sa zaviazali sľubom služby chudobným, v tomto smere sa máme čomu učiť. Služba nespočíva v porovnávaní sa s niekým, v jeho prevýšení, či dokonca, kto lepšie slúži, ktorá služba je dôležitejšia, ale skôr v osvojení si nevyhnutných postojov. Počúvali sme a uvažovali nad pravými postojmi služobnice, čo nás doviedlo k poznaniu, že nás ich naučili chudobní. Treba, aby sme sa zúčastnili, vedeli komunikovať,

deliť sa, informovať, spoznávať, prinášať, oceňovať, ďakovať... usilovať sa o pokrok, utišovať hlad, liečiť chorobu, vyučovať..., ale treba, aby sme spoznali viac, naučili sa dávať, hoci i z prázdnych rúk, zdvihnúť druhého, pomôcť mu uvedomiť si jeho dôstojnosť, viesť ho po ceste, povzbudiť v ťažkých chvíľach, aby spoznal Božie kráľovstvo, ktoré je uprostred nás a medzi chudobnými.

Zemetrasenia v Strednej Amerike (Správa zaslaná 11. 4. 2001)

13. januára 2001., o 11h 34 min., oblasť Strednej Ameriky bola postihnutá silným zemetrasením 7,9 stupňa Richtrovej stupnice, ktorého epicentrum sa nachádzalo v Salvadore, pri brehoch Tichého oceánu. Naša provincia je na území 6-tich krajín, z ktorých Salvador má najväčší počet obyvateľstva: 8 miliónov obyvateľov na rozlohe 22 000 km², preto ho volajú "palcom" Ameriky. Dnes je táto krajina zranená, musela čeliť v boji s prírodou, ktorá ju zasiahla nanajvýš ničivou prírodnou katastrofou, jednou z mnohých, ktoré útočia pravidelne na úziny Strednej Ameriky a ktorá postihuje najzraniteľnejšiu časť obyvateľstva, chudobných.

Salvádorci si spomínajú na zúfalý pohľad po silnom zemetrasení mesta San Salvador 10. októbra 1986, okolo 11.50h, ktoré spôsobilo mnoho obetí, predovšetkým v centre mesta. Dnes sa situácia zmenila: bolesť, slzy a panika nastala v celej krajine. Srdcervúci pohľad na ľudí naplnených úzkosťou, žiadajúcich pomoc o záchranu svojich najbližších, zostane dlho vtlačená do našich pamätí a srdca.

Je nemožné zabudnúť na scénu nedele 14. januára, hodnej mena "Veľký piatok", kedy všade bolo len zúfalstvo a smrť. Nespočetné osoby zostali zasypané pod troskami, napriek úsiliu dobrovoľníkov – záchranárov, ktorí prišli z celého sveta na záchranu ľudských životov. Dva mesiace po katastrofe vidno, ako sa ešte rútia skromné príbytky.

Čo sme mohli urobiť?

Dôraz sme položili na pozornosť, počúvanie a vedenie, aby sme spoznali nespočetné prioritné potreby. 96 sestier z 12 miestnych komunít, nemerajúc svoje sily, prišli na pomoc tým najchudobnejším, umiestnených vo veľmi poškodených budovách. Treba povedať, že väčšina sestier Provincie je zo Salvadora.

Voči tejto apokalyptickej vízii solidarita nedala na seba dlho čakať. Keď brat trpí, už niet viac hraníc pre ľudí. Salvador obdržal pomoc od priateľských krajín, ktorých je skutočne mnoho, pretože dcéry kresťanskej lásky, rozšírené po celom svete, nás povzbudzovali cestou faxu, telefónov, atď. V najťažších chvíľach sme hlboko cítili blízkosť a jednotu Spoločnosti. Medzi početnými prejavmi možno vyzdvihnúť:

- Pozornosť Našej Matky, ktorá telefonovala priamo sestram Salvadora;
- Solidarita Dcér kresťanskej lásky rôznych provincií celého sveta;
- Bratia Maristi otvorili svoju školu k prijatiu starých ľudí z Útulku "Svätého Vincenta" zo Santa Tecla.
- Disponibilita dcér kresťanskej lásky našej provincie k okamžitej odpovedi.

- Sila našich postihnutých bratov, ktorí pri troskách nestrácajú odvahu a naďalej zápasia v úsilí znovu postaviť svoje domy.

Táto skúsenosť potvrdila v nás určité postoje:

- Disponibilitu ísť, poznať realitu, počúvať, povzbudiť, materiálne pomôcť;
- Spolupráca dať do spoločného všetko, čo sme a čo máme na urgentnú výzvu.

Niekoľko konkrétnych akcií

- Poskytnutie potravín, oblečenia a liekov ľuďom v ťažko dostupných dedinách.
- Vytvorenie putujúcej skupiny, zloženej z laikov, DKL, mariánskej vinčentskej mládeže a miestneho farára zo San Jacinto k poskytnutiu rôznych foriem služby
- Vybavenie auta s dvojitým pohonom, umožňujúcim všetky presuny.

Za pomoci Materinca a mnohých provincií Spoločnosti sme mohli doteraz:

- zabezpečiť ubytovanie v Tepecoyo v okrese La Libertad,
- postaviť 55 domov v dedine Cangrejera,
- zaistiť cez veľkonočné prázdniny posilu skupinou sestier učiteliek.

Ďakujeme Pánovi, ktorý vo svojom milosrdenstve zachoval život všetkých dcér kresťanskej lásky, ktoré pracujú v Salvadore a modlitbou doprevádzame sestry, ktoré v tomto nešťastí stratili niektorého z príbuzných.

*****

Jeden z našich spolubratov kardinálom

V stredu, 21. 2. 2001 na priestranstve pred bazilikou sv. Petra pápež Ján Pavol II. predsedal riadnemu verejnému konzistóriu, na ktorom menoval 44 nových kardinálov. Medzi nimi bol aj **Stéphanos II. Ghattas, CM**, alexandrijský patriarcha katolíckych koptov (Egypt). Narodil sa 16. 1. 1920 v Šejk-Zein-Eddine v koptskej eparchii Sohag; v auguste 1929 vstúpil do malého seminára v Káhire a svoje klasické štúdiá absolvoval v jezuitskom kolégiu Svätej rodiny. Bol vyslaný do Ríma na "Kolégium pre šírenie viery" a v septembri 1938 tam získal licenciát z filozofie a teológie. Za kňaza bol vysvätený v Ríme 25. marca 1944.

Svoju pastoračnú službu začínal ako profesor a dogmatickej teológie vo veľkom seminári v Tantahu (Egypt). 2. 10. 1952 vstúpil do Misijnej spoločnosti a vykonal si noviciát v Paríži. Po šiestich rokoch apoštolátu v Libanone bol menovaný za ekonóma a neskoršie za superiora lazaristov v Alexandrii.

8. 5. 1967 Synoda Cirkvi koptských katolíkov zvolila otca Ghattasa za biskupa Téba a Luxoru. Biskupskú ordináciu prijal 9. 6. 1967. Na tomto mieste zostal až do 24. 2. 1984, kedy ho menovali za apoštolského administrátora patriarchátu. 9. 6. 1986 bol jednohlasne zvolený za patriarchu alexandrijských koptov. Ján Pavol II. mu 23. júna udelil "ecclesiastica communio".

Teraz riadi Alexandrijskú eparchiu koptov z tohto patriarchátu. Je predsedom Synody koptských katolíkov a Zhromaždenia katolíckej hierarchie Egypta a v Rímskej kúrii je členom Kongregácie pre orientálne cirkvi a Pápežskej rady pre legislatívu.

Boh Otec bude všetko vo všetkých

Univerzálnosť spásy

Roger POUDRIER

Nikto nechce zomrieť, a predsa každý má už svoj lístok na cestu do večnosti, do neba. Zaslúžil si ho? Zaiste nie! Je to dar nevyčerateľnej dobroty Otca. Celá večnosť nám nebude stačiť na vyjadrenie našej vďaky.

Dych života (1997) a *Povstalec z Nazareta* (1999) mi poskytli slobodu, potrebnú k vydaniu tohto posledného dielu trojičného triptychu pod zorným uhlom univerzálnosti. Boh Otec vedie všetky svoje deti a celé stvorenie k spojeniu so sebou po cestách, často známych len jemu samému. A tak bude všetko vo všetkých.

Deväť etáp tejto knihy, prekypujúcej nádejou, poslúžili za novému v Oratóriu Svätého Jozefa v Montreale.

Roger POUDRIER, františkán, má biblickú formáciu a hovorí stále častejšie o Otcovi na rôznych farských, rehoľných a kňazských duchovných cvičeniach. Verí, že spása v Ježišovi Kristovi je univerzálna a nesmierna.

Boh Otec bude všetko vo všetkých, napísaná františkánom Roger POUDRIER, vydavateľstvá Médiaspaul, apríl 2000, 128 strán, 65 FF.

MÁJ 2001

O B S A H

ŽIVOT SPOLOČNOSTI

- Sľuby v Spoločnosti dcér kresťanskej lásky
Otec Fernando Quintano, Generálny direktor 1

AKTUALITY Z PROVINCÍÍ

- Provincia Rio de Janeiro (Brazília):
Návšteva Matky Juany Elizondo a sestry Therezinhe
Remonatto od 20. 3. – 2. 3. 2001 19

- Provincia Recife (Brazília):
Uzatvorenie diecézneho procesu sestry Lindalvy Justo de
Oliveiro 3. 3. 2001 v Salvadore (štát Bahia) Brazília .. 31

- Ázijské provincie:
Druhé stretnutie formátoriek Ázie
Chiang Mai (Thajsko) od 5. – 16. 2. 2001.
Sestra Maria Teresa Mueda 35

SVEDECTVO

- Bolívijská provincia:
Inkultúrácia a jej nové prejavy 41

- KRÁTKE SPRÁVY 46